

23. Sgatsimine. Helmes.

1. Ma kõnnin ühes mõtteses, ja käwad laavad saas,
 2. Ohhikud ei võnda kaugel must, ja omma kaugel saas,
 3. Ei märke minul eladasiin ihmas siin-to,
 4. Iu kas mind sinust lahutob, ee muult etes teob

mul kallis oluna seisad es ja minu silmad vees,
 kas mõtled ka head minu peal, või unustad õimistööd
 ei tuled' ma üri' hingata, kui sind ei näe-e ma,
 mu hing ning üda aled sa, kas on sul võnda ka?

ja minu silmad vees.
 või unustad mind seal?
 kui sind ei näe-e ma!
 Kas on sul võnda ka? J. W. Jaanuseu.

24. Uhtke Palla. Helmes.

Me Palla pidi suurema, et polnud midagi puresha
 sil õnnelik leidis õnnimust, kui juba hingede vanhema
 Oh hõõ! hõõ! oh õun ja uss, taand, mähad seest,

just ahni pärgi ei oleud ta, Ruit nägas öra eumera,
 ning vauud üle võlas raast, õun egi, ilas puu-mõks,
 „see pole vige mehe tunn! Mis? minu sugust haardid muut

Kas lühed sulle ariega, mis toho Rõhku maruga,
 sest kindelt teigi seemnustas, ja ehnuud seest ommuustas,
 ei tõi nägigi alanda; oma parim sünn - auu ka.
 S. Ruut.

25. Koolitatud tüdrukud. Inlomaal.

1. Si mis on tõera and - - - ras eelastanud,
2. Nad pafca raha peat - - - talke raietkavadi,
3. Ei te nud tööd ei ket - - - ra Ri o ka
4. Oled Rella laaja too - - - vist tükki vooat,
5. Tal oli ammu hi - - - mu vund seast
6. Kus lära forestit ikk - - - ka is to - wad

et ta on tüdruk koolitand, mis tõera Andres
 ja kila poiea sädudwad, nad eestwad poiea
 arpid eestwad laeti: poisitaga, mid künwad kisti;
 kus tõera forestid eestwad, näib jortkud loomist
 viot melitusea omel näiet, eal eei: waate
 ja kuni mu liinut kuni wad, kui prestid eellet